

2. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ („smernica o konaní“) vzhľadom na články 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach vykladať v tom zmysle, že je v súlade [s touto právnou úpravou] právnou úpravou členského štátu, ktorá stanovuje povinnú a jednotnú lehotu 60 dní na súdne konania o azyle, bez ohľadu na akékoľvek individuálne okolnosti a bez zohľadnenia osobitostí vecí a prípadných ťažkostí s dokazovaním?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 22. júna 2018 – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/Banca d'Italia

(Vec C-414/18)

(2018/C 311/09)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Žalovaná: Banca d'Italia

Prejudiciálna otázka

Bráni na účely výpočtu príspevkov podľa čl. 103 ods. 2 smernice 2014/59⁽¹⁾ článok 5 odsek 1, najmä písmená a) a f) nariadenia 2015/63⁽²⁾ vykladaný v zmysle zásad, ktoré možno nájsť v uvedenom prameni práva, v smernici 2014/59, v nariadení 2014/806⁽³⁾ a v čl. 120 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a na základe základných zásad rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie a proporcionality podľa čl. 21 Charta základných práv Európskej únie a zásady zákazu dvojitého vyberania príspevkov, uplatneniu stanoveného systému záväzkov v rámci skupiny aj v prípade „de facto“ zoskupenia, resp. každopádne v prípade prepojenosti existujúcej medzi inštitúciou a ďalšími bankami rovnakého systému? Môže sa naopak, stále v zmysle vyššie uvedených zásad priaznivejšie zaobchádzanie vyhradené pre podporné záväzky uvedené v článku 5, analogicky uplatniť aj na záväzky banky tzv. „druhého stupňa“ voči ďalším bankám (družstevného úverového) systému alebo vedie každopádne táto vlastnosť inštitúcie konkrétne pôsobiacej ako centrálna inštitúcia prepojenej a integrovanej skupiny malých bánk a tiež v rámci vzťahov s ECB a finančným trhom podľa platných predpisov k určitej úprave finančných údajov pri ich predložení národným orgánom pre riešenie krízových situácií orgánom Spoločenstva a určení príspevkov, ktoré je inštitúcia povinná uhradiť do fondu na riešenie krízových situácií, a to na základe skutočných záväzkov a konkrétneho rizikového profilu?

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 Text s významom pre EHP (Ú. v. EÚ L 173, s. 190).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, s. 1).